

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/383/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214213757
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4214213757.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno samosudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, v konaní zastúpený JUDr. Vrastislavom Šteffekom, advokátom so sídlom Nám. Martina Benku 6, Bratislava proti žalovanému: T. R., nar. XX.X.XXXX, Y. XX, o zaplatenie 863,18 eur s príslušenstvom a iné

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 150,15 eur zastavuje.

Súd žalobcovi vracia zo zaplateného súdneho poplatku za návrh sumu 2,30 eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava, po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 616,18 eur s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 616,18 eur od 10.6.2013 až do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh v časti prevyšujúcej sumu 616,18 eur a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietá.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 25,13 eur, ako aj náhradu iných trov konania vo výške 9,06 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet právneho zástupcu žalobcu.

Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v bode 3 obchodných podmienok k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 220122409 z 21.9.2012 v znení: " Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník/ spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/ spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškание vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškания až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškания s úhradou ktorejkoľvek splátky." je neprijateľná.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 17.7.2014 domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie sumy 863,18 eur s 8,75% úrokom z omeškания zo sumy 863,18 eur od 2.4.2013 do zaplatenia, na zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 150,15 eur a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 220122409 z 21.9.2012 poskytol žalovanému úver vo výške 650,- eur za odplatu 247,- eur. Zmluvou sa žalovaný zaviazal celkovú sumu vo výške 897,- eur uhradiť 13 mesačnými splátkami, z toho prvé tri splátky po 3,25 eur mesačne a zostávajúcich 10 splátok po

88,73 eur. Žalovaný si svoju zmluvnú povinnosť neplnil včas, keď úhrnom zaplatil sumu vo výške 33,82 eur, z ktorej ostatný raz zaplatil sumu 10,- eur dňa 30.6.2013. Keďže žalovaný bol v omeškaní s platením viac ako tri mesiace, žalobca bol oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi. V podaní z 27.2.2013 žalobca upozornil žalovaného na uplatnenie práva na zaplatenie celého dlhu a podaním z 30.5.2013 žalovanému oznámil zosplatenie úveru dňom 1.4.2013. Žalovaný po zosplatení úveru realizoval úhradu vo výške 10,- eur. Žalobca si po započítaní úhrad žalovaného vo výške 33,82 eur uplatnil nárok na zaplatenie sumy 863,18 eur (897 - 33,82) a podľa bodu 3 Obchodných podmienok si uplatnil aj nárok na zmluvnú pokutu po 21,45 eur mesačne, od apríla 2013 do októbra 2013, v úhrnej výške 150,15 eur.

Žalobca podaním doručeným súdu 6.3.2015, teda pred prvým pojednávaním vo veci, zbral návrh v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty späť. Súd uznesením z 24.3.2015 konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 150,15 eur zastavil a súčasne rozhodol o vrátení sumy 2,30 eur žalobcovi zo zaplateného súdneho poplatku za návrh podľa § 11 ods. ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. cestou daňového úradu.

Žalovaný v podaní z 10.3.2015 súdu oznámil, že so žalobcom uzavrel aj Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu. Žalobcovi úhrnom zaplatil sumu 299,82 eur.

Súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu a vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu.

Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 220122409 z 21.9.2012 na formulárovom tlačive žalobcu označenom aj ako KEŠOVKA vyplýva, že žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 650,- eur s úrokom 20% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, vo výške 14% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Podľa uvedeného tlačiva si za poskytnutie úveru mal žalobca účtovať odmenu vo výške 18% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Podľa zmluvy sa žalovaná ako dlžník zaviazal zaplatiť istinu vo výške 650,- eur a odplatu vo výške 247,- eur, a tak celková dlžná suma na úhradu bola vo výške 897,- eur, ktorú mal žalovaný uhradiť 13 mesačnými splátkami, a to prvé tri splátky po 3,25 eur a nasledujúcich 10 splátok po 88,73 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom doporučený termín úhrady je 27. dňa v mesiaci. Priemerná RPMN ku dňa podpisu zmluvy, pri splatnosti 13 mesiacov, bola vo výške 45,60 eur. Podľa bodu 1. Obchodných podmienok na rube tlačiva zmluvy je RPMN vo výške 67,70%, pri splatnosti úveru 13 mesiacov. Podľa bodu 3 Obchodných podmienok pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, a to za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej istiny, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania. Po dohode zmluvných strán je dlžník/spoludlžník povinný uhradiť paušálnu náhradu nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vymáhaním dlžnej čiastky vo výške 20 % z poskytnutej istiny, najmenej 67,- eur, ktorá po dohode zmluvných strán nepodlieha vyúčtovaniu.

Žalobca predžalobnou upomienkou z 27.2.2013 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 74,66 eur do 5 dní od obdržania výzvy v hotovosti obchodnému zástupcovi, resp. do pokladne spoločnosti, resp. na špecifikovaný bankový účet, pričom ho súčasne v súlade s § 53 ods. 8 OZ upozornil, že po márnom uplynutí 15 dňovej lehoty bude žiadať zaplatenie celej pohľadávky so zmluvne dojednanými sankciami. Prípisom z 30.5.2013 žalobca žalovanému oznámil zosplatenie úveru (spätne) k 1.4.2013 z dôvodu omeškania, pričom ho vyzval na úhradu sumy 1 036,08 eur, z ktorej suma 863,18 eur predstavuje istinu, vrátane úroku a zmluvnej odmeny, suma 42,90 eur predstavuje zmluvnú pokutu a suma 130,- eur predstavuje účelne vynaložené náklady za úkony spojené s vymáhaním dlžnej sumy.

Súd na danú právnu vec aplikoval ustanovenia § 1 ods. 2, § 2 písm. d/, § 9 ods. 1, 2 písm. f/, § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.12.2011, § 52 a nasl. OZ v znení účinnom od 1.3.2012, § 544 ods. 1, 2 OZ.

V danom prípade žalobca odvodzuje svoj nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že spoločnosť žalobcu mala v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv predpisom *lex specialis* a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu. Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z.z. použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nakoniec aj podľa § 54 ods. 1 OZ veta prvá Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Súd teda úverový vzťah zmluvných strán posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ v znení účinnom od 1.3.2012 ako aj podľa citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z..

Súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi spoločnosťou žalobcu a žalovaným bola dňa 21.9.2012 uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 650,- eur, pri cene úveru vo výške 247,- eur s tým, že žalovaný mal poskytnutý úver splatiť 13 mesačnými splátkami, a to počnúc 10. dňom po uzavretí zmluvy, pričom každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom žalobca odporučil ako termín úhrady 27. deň v mesiaci. Prvé tri splátky mali byť uhradené vo výške po 3,25 eur mesačne a nasledujúcich 10 splátok po 88,73 eur mesačne. Zmluvné strany sa v súlade s § 565 OZ v bode 1 Obchodných podmienok dohodli na predčasnom zosplatnení úveru po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky.

Žalobca v danom prípade preukázal vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru k 1.4.2013 ako aj jej dovoľnosť, keď žalobca preukázal existenciu dohody zmluvných strán podľa citovaného ustanovenia § 565 OZ ako aj žiadosť veriteľa žalovaného o zaplatenie celej pohľadávky a preukázal existenciu upozornenia spotrebiteľa podľa § 53 ods. 8 OZ na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti.

Podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f/, k/, zákona č. 129/2010Z.z. v znení účinnom od 1.1.2011 je aj údaj o f) dobe trvania zmluvy

o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

V danom prípade písomné vyhotovenie úverovej zmluvy z 21.9.2012 neobsahuje, na rozdiel od údaju o výške, počte splátok, údaj o konečnej splatnosti úveru a z formulácie termínu splatnosti splátok nie je zrejmé, či tieto majú byť platené vždy 27. deň v mesiaci alebo prvá splátka 10. dňom po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Pre absenciu podstatného údaju (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010Z.z. v znení účinnom od 1.12.2011) zmluvy o spotrebiteľskom úvere je úverová zmluva uzavretá účastníkmi konania dňa 21.9.2012 bezúročná a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona. V danom prípade žalovaný čerpal úver vo výške 650,- eur, z ktorého podľa tvrdení žalobcu uhradil sumu 33,82 eur, pričom podľa žalovaným predloženého splátkového kalendára a Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, žalovaný uhradil žalobcovi v súvislosti s inou zmluvou z 21.9.2012 (Zmluva o poskytovaní domáceho servisu), ktorá nie je predmetom tohto konania, aj sumu 266,18 eur. Vyhlásením predčasnej splatnosti úveru k 1.4.2013

dlh žalovaného na čerpanej sume istiny úveru predstavuje sumu 616,18 € (650 - 33,82). Súd v tejto časti považoval návrh žalobcu za dôvodný.

Súd vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere skúmal ako predbežnú otázku platnosť dojednania o povinnosti žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu a paušálnu náhradu nákladov. Je evidentné, že formulár Obchodných podmienok na rube formulára Zmluvy o úvere z 21.9.2012, ktorý v bode 3. upravuje oprávnenie veriteľa - žalobcu požadovať od dlžníka/spoludlžníka zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, a to za každý začatý mesiac omeškania až do zaplata celkovej dlžnej istiny, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania a upravuje povinnosť dlžníka uhradiť paušálnu náhradu nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vymáhaním dlžnej čiastky vo výške 20 % z poskytnutého úveru, najmenej však 67,- €, bol žalobcom pripravený vopred. Žalobca individuálnosť dohody o zmluvnej pokute a paušálnej náhrade nákladov a ich výškach vo formulárovom tlačive žalobcu nepreukázal. S poukazom na § 53 ods. 3 OZ v znení účinnom od 1.3.2012, je aj v tejto spotrebiteľskej veci daná zákonná domnienka, že zmluvné dojednania dohodnuté medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané, pokiaľ dodávateľ nepreukáže opak. Žalobca v danom prípade opak nepreukázal, a tak súd konštatuje, že žalovaný štandardný formulár žalobcu, ako dodávateľa v spotrebiteľských zmluvách, podpísal dňa 21.9.2012 bez možnosti ovplyvniť vopred pripravený text na predtlačí štandardného formulára žalobcu, s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich zmeny žalovaným, čo nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z činnosti súdu je známe, že žalobca podmienku, na základe ktorej je spotrebiteľ povinný zaplatiť zmluvnú pokutu a paušálnu náhradu nákladov používa vo všetkých Obchodných podmienkach zmlúv o úvere, uzavretých so spotrebiteľmi.

Žalobca v tomto sporovom konaní ovládanom zásadou prejednávajúcou nevyprodukoval, podľa § 120 ods. 1 O.s.p., žiadny dôkaz preukazujúci skutočnosť, že neprijateľná zmluvná podmienka (povinnosť žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu v prípade omeškania a paušálnu náhradu nákladov) bola so žalovaným dohodnutá prejavom vôle žalovaného, teda, že žalovaný mal možnosť ovplyvniť dojednania o zmluvnej pokute a paušálnej náhrade nákladov v Obchodných podmienkach zmluvy o úvere. Vzhľadom na nemožnosť žalovaného ovplyvniť text zmluvných dojednaní v žalobcom vopred formulovanom tlačive Obchodných podmienok, súd zmluvné dojednanie o povinnosti spotrebiteľa - žalovaného - zaplatiť zmluvnú pokutu a paušálnu náhradu nákladov považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ v znení účinnom od 1.12.2011, ktorá je s poukazom na § 53 ods. 5 citovaného zákona neplatnou ako celok, preto je vylúčené prípadné moderovanie zmluvnej pokuty podľa ustanovenia § 545a OZ, ktoré nadobudlo účinnosť od 1.1.2008.

Súd v súlade s § 153 ods. 3, 4 O.s.p. vo výroku rozsudku určil, ktorú zmluvnú podmienku považuje za neprijateľnú.

Z činnosti súdu je známe, že obsahovo rovnaká zmluvná podmienka v obdobnej zmluve žalobcu už bola predmetom súdnej kontroly a súd ju (právoplatne) považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 13C/301/2013 z 25.10.2013, 13C/38/2014 z 27.6.2014, 13C/151/2014 z 20.1.2015), ktoré rozsudky sú prístupné aj verejnosti na stránkach Ministerstva spravodlivosti SR www.justice.gov.sk <<http://www.justice.gov.sk>>.

S poukazom na § 53a ods. 1 OZ a citované právoplatné rozsudky je dodávateľ povinný zdržať sa používania takejto podmienky v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

Žalobca sa domáhal aj zaplata 8,75% úroku z omeškania ročne zo sumy 863,18 eur od 2.4.2013 až do zaplata. Žalobca si právo podľa § 565 OZ, teda predčasné zosplatenie úveru pre omeškanie s úhradou splátok, uplatnil voči žalovanému prípisom odoslaným žalovanému dňa 5.6.2013, v ktorom oznamoval žalovanému zosplatenie úveru späť k 1.4.2013. Žalovaný sa však o zosplatenie dozvedel až z prípisu žalobcu z 30.5.2013. Potom v súlade s § 563 OZ sa žalovaný dostal do omeškania s

úhradou dlhu dňom 10.6.2013, keď súd vychádzal z predpokladu, že uvedený prípis bol žalovanému doručený dňa 8.6.2013. Keďže žalovaný dňa 9.6.2013 úhradu nerealizoval, nasledujúcim dňom sa dostal do omeškania. Žalobcovi s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vznikol nárok na úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k 10.6.2013 bola 0,50%, a tak žalobcovi vznikol nárok na 8,50% úrok z omeškania ročne, ale len zo sumy prísudku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Súd návrh žalobcu aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol.

Žalobca bol v konaní len čiastočne úspešný, pričom neúspech žalobcu v časti istiny a zmluvnej pokuty (39,20%), v ktorej časti žalobca zbral návrh späť a tým procesne zavinil zastavenie konania, ako aj v časti úroku z omeškania (2%), je úspechom žalovaného, ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. Preto súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žalobcovi priznal z účelne a hospodárne vynaložených trov konania 17,60%. V danom prípade súd považuje za účelné a hospodárne titulom trov právneho zastúpenia 2 úkony právnej pomoci podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (prevzatie zastúpenia z 14.7.2014, písomné podanie z 15.7.2014) po 51,45 eur, režijný paušál vo výške 2 x 8,04 eur ako aj 20% DPH (23,80 eur), teda v úhrnnej výške 142,78 €, z ktorých súd čiastočne úspešnému žalobcovi priznal 17,60% vo výške 25,13 € a titulom iných trov konania súd žalobcovi za zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 51,50 eur priznal sumu 9,06 eur (17,60% z 51,50 eur). Náhrada trov konania je podľa § 149 ods. 1 O.s.p. splatná na účet právneho zástupcu žalobcu.

Lehotu na plnenie súd žalovanému určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.